Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część XXXIX.

wydana i rozesłana

w wydaniu wyłącznie niemieckiem: 16. Kwietnia 1851;

w wydaniu niniejszem dwujęzykowem: 9. Lipca 1851.

128.

Rozrządzenie ministerstwa handlu, przemysłu i budowli publicznych z dnia 21. Stycznia 1850,

którem się przedłuża na rok dziewiąty przywilej nadany Maciejowi Fletcher, podniem 3. Stycznia 1842. na poprawę w sferycznych maszynach parowych, a na rok szósty, przywilej nadany Józefowi Weiger, na wynalazek i poprawę w dodawaniu przysady platynowej do wyrobów techniczno-zębiennych.

Ministeryum handlu postanowiło przedłużyć przywileja następujące, nadane:

a) Maciejowi Fletcher, inżynierowi i maszyniście we Wiedniu z dnia 3. Stycznia 1842, na poprawę sferycznych maszyn parowych, na rok dziewiąty, i

b) Józefowi Weiger, dentyście we Wiedniu, z dnia 4. Stycznia 1845, na wynalazek i poprawę w dodawaniu przysady platynowej do wyrobów techniczo-zębiennych, na rok szósty.

Bruck m. p.

129.

SPIS

przywilejów wyłącznych, nadanych przez ministeryum handlu na dniu 1. Marca 1850.

Wilhelmowi Skallitzkiemu, c. k. kapitanowi w 11. pułku liniowym piechoty arcyksięcia Rajner, zamieszkałego we Wiedniu (w kasarni przy targowisku zbożowym) na wynalazek we fabrykacyi przyłbic i czapeczek na kształt hełmu (szyszaku) z wszelkiej materyi lnianej (płótna) w dowolnej formie, na rok, L. 816-H. — O zachowanie tajemnicy proszono.

Jerzemu Heinzelmann, kupcowi hurtowemu, zamieszkałemu w Augsburgu, przez Dra. Karola Eckel, adwokata nadwornego i sądowego, zamieszkałego we Wiedniu (w mieście Nr. 940), na wynalazek fabrykowania z gutty perchy w połączeniu z

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XXXIX. Stück.

Ausgegeben und versendet in der deutschen Allein-Ausgabe am 13. April 1850,
in der gegenwärtigen Doppel-Ausgabe am 9. Juli 1851.

128.

Erlass des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 21. Jänner 1850,

womit das dem Matthäus Fletcher am 3. Jänner 1842, auf eine Verbesserung der kreisförmigen Dampfmaschinen verliehene Privilegium auf das neunte Jahr und das dem Joseph Weiger am 4. Jänner 1845, auf die Erfindung und Verbesserung von Platina-Legirungen zu zahntechnischen Arbeiten verliehene Privilegium auf das sechste Jahr verlängert wird.

Das Handelsministerium hat nachfolgende Privilegien zu verlängern befunden:

a) *das Privilegium des Matthäus Fletcher, Ingenieur und Maschinist in Wien, vom 3. Jänner 1842, auf eine Verbesserung der kreisförmigen Dampfmaschinen auf das neunte Jahr, und*

b) *das Privilegium des Joseph Weiger, Zahnarzt in Wien, vom 4. Jänner 1845, auf die Erfindung und Verbesserung von Platina-Legirungen zu zahntechnischen Arbeiten auf das sechste Jahr.*

Bruck *m. p.*

129.

Verzeichniss

der von dem Ministerium des Handels am 1. März 1850 verliehenen ausschliessenden Privilegien.

Dem Wilhelm Skallitzky, k. k. Hauptmann im 11. Linien-Infanterie-Regimente Erzherzog Rainer, wohnhaft in Wien (Getreidemarkt-Kaserne), auf die Erfindung Pickelhauben und Helmkappen aus jeder Gattung Leinenstoff (Leinwand) in beliebiger Form zu erzeugen, auf Ein Jahr, Z. 816-H. — Die Geheimhaltung wurde angesucht.

Dem Georg Heinzelmann, Grosshändler, wohnhaft in Augsburg, durch Dr. Carl Eckel, Hof- und Gerichts-Advocaten, wohnhaft in Wien (Stadt Nr. 940), auf die Erfindung aus Gutta-Percha in Verbindung mit anderen Stoffen wasser- und luftdichte Feuer-

innemi materyałami nieprzepuszczających ni wody, ni powietrza wiader do gaszenia ognia, trzewików, butów, rur (skurzanych), na rok (w królestwie Bawarii wynalazek ten od 23. Grudnia 1849. na rok został upatentowanym), L. 871-H. — Żądano zachowania tajemnicy. Rewers cudzoziemczy jest przedłożony.

Konradowi Frederykowi Każmirzowi Kirst, mechanikowi, zamieszkałemu w Sommerfeld w dolnej Luzacyi w Prusiech, na wynalazek aparatu kondenzacyjnego, przezco przy maszynach parowych oszczędzić można 20 aż do 25 procentów materyału opałowego, na lat dwa, L. 899-H. — O zachowanie tajemnicy proszono. Pod względem na publiczne bezpieczeństwo nie stoi wykonywaniu tego przywileju nic na przeszkodzie. Rewers cudzoziemczy jest przedłożony.

Frederykowi Scotti, inżynierowi, zamieszkałemu w Cremona, na poprawę w jego pod dniem 18. Kwietnia 1843 uprzywilejowanym wynalazku takich maszyn, za pomocą których, bezpośrednio z kotła prząść można jedwab w nić skręcony a tak za jedną operacyą organzyn produkować, na rok jeden, L. 900-H. — O aachowanie tajemnicy proszono.

Jerzemu Krzysztofowi Lillich, miejskiemu pozłotnikowi, zamieszkałemu we Wiedniu (na Wiedeniu Nr. 807), na wynalazek narządów do uproszczenia i ułatwienia wyrobów pozłotniczych, na lat dwa, L. 950-H.— O zachowanie tajemnicy proszono.

Franciszkowi Sechi, zamieszkałemu w Medyolanie (Strada al ponte dei Fabbri Nr. 2717), na wynalazek w odwijaniu jedwabiu z orzechów jedwabnych czyli zasklepów jedwabnika *(cocons)* i w rozmiękczeniu odpadków jedwabnych świeżą wodą, na rok, L. 1034-H. — O zachowanie tajemnicy proszono.

Bruck m. p.

130.

Rozrządzenie ministerstwa handlu, przemysłu i budowli publicznych z dnia 6. Marca 1850,

przedłużające niektóre przywileje,

Ministeryum handlu, przemysłu i budowli publicznych, postanowiło przedłużyć następujące cztery przywileje:

a) przywilej Józefa Michalskiego, kotlarza w Bruck nad rz. Leitha z d. 15. Lutego 1845., na wynalazek nowej maszyny kuchennej, na rok szósty;

b) przywilej Józefa Eggerth we Wiedniu z dnia 15. Lutego 1845. na poprawę w wyrabianiu guzików tamborynowych, jedwabisto wytłaczanych, z rogu, racic i masy, na rok szósty;

c) przywilej Michała Pollaka, kupca w obwodzie Beraunskim w Czechach, z dnia 14. Lutego 1842., na poprawę w konstrukcyi aparatów, do prędkiego produkowania octu używać się mających, na rok dziewiąty;

d) przywilej Józefa Hermann, posiadacza hamerni w Miesenbachu w niższej Austryi, z dnia 22. Lutego 1843., na poprawę w hartowaniu stalowo-platyrowanych narzędzi do krajania, na rok ósmy.

Bruck m. p.

eimer, Schuhe, Stiefel und Schläuche zu verfertigen, auf Ein Jahr (im Königreiche Baiern ist diese Erfindung seit 23. December 1849 auf Ein Jahr patentirt), Z. 871-H. — Die Geheimhaltung wurde angesucht. Der Fremdenrevers liegt vor.

Dem Conrad Friederich Casimir Kirst, Mechaniker, wohnhaft in Sommerfeld in der Niederlausitz in Preussen, auf die Erfindung eines Condensations-Apparates, wodurch bei Dampfmaschinen 20 bis 25 Percente an Brennmaterial erspart werden, auf zwei Jahre, Z. 899-H. — Die Geheimhaltung wurde angesucht. In öffentlichen Sicherheits-Rücksichten steht der Ausübung dieses Privilegiums kein Bedenken entgegen. Der Fremdenrevers liegt vor.

Dem Friedrich Scotti, Ingenieur, wohnhaft in Cremona, auf die Verbesserung seiner am 18. April 1843 privilegirten Erfindung von Maschinen, womit Tramseide unmittelbar aus dem Kessel filirt und Organsin mittelst einer einzigen Operation erzeugt werden könne, auf Ein Jahr, Z. 900-H. — Die Geheimhaltung wurde angesucht.

Dem Georg Christoph Lillich, bürgerl. Vergolder, wohnhaft in Wien (Wieden Nr. 807), auf die Erfindung von Werkzeugen zur Vereinfachung und Erleichterung der Vergolder-Arbeiten, auf zwei Jahre, Z. 950-H. — Die Geheimhaltung wurde angesucht.

Dem Franz Secchi, wohnhaft in Mailand (Strada al ponte dei Fabbri Nr. 2717), auf die Entdeckung im Abwinden der Seide von den Cocons und im Aufweichen der Seiden-Abfälle durch frisches Wasser, auf Ein Jahr, Z. 1034-H. — Die Geheimhaltung wurde angesucht.

Bruck m. p.

130.

Erlass des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 6. März 1850,

womit mehrere Privilegien verlängert werden.

Das Ministerium für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten hat nachfolgende vier Privilegien zu verlängern befunden:

a) das Privilegium des Joseph Michalsky, Kupferschmiedes zu Bruck an der Leitha, vom 15. Februar 1845, auf die Erfindung einer neuen Kochmaschine, auf das sechste Jahr;

b) das Privilegium des Joseph Eggerth in Wien, vom 15. Februar 1845, auf eine Verbesserung in der Erzeugung seidenartig gepresster Tambourin-Knöpfe aus Horn, Klauen und Masse, auf das sechste Jahr;

c) das Privilegium des Michael Pollak, Handelsmannes im Berauner Kreise Böhmens, vom 14. Februar 1842, auf eine Verbesserung in der Construction der zur Schnell-Essig-Erzeugung zu verwendenden Apparate, auf das neunte Jahr; endlich

d) das Privilegium des Joseph Hermann, Besitzers eines Zeughammers zu Miesenbach in Niederösterreich, vom 22. Februar 1843, auf eine Verbesserung im Härten der stahlplattirten Schneidewerkzeuge, auf das achte Jahr.

Bruck m. p.

131.

Rozrządzenie ministerstwa handlu, przemysłu i budowli publicznych z dnia 12. Marca 1850,

którem się przedłużają niektóre przywileje.

Ministeryum handlu postanowiło przedłużyć przywileje następujące:

1) przywilej Karola Dietzler, mechanika we Wiedniu (na Wiedeniu Nr. 292), z d. 6. Lutego 1844., na wynalazek i poprawę w uniwersalnej rubrykowania i rygowania — czyli liniowania na nóty—maszynie (*Pan Grammepigraph*) na dalszy jeszcze ciąg, a to na rok siódmy;

2) przywilej Maryi Hermann, kupcowej we Wiedniu Nr. 512., na wynalazek maszyny szybkiego liniowania, z d. 11. Lutego 1847., na jeden jeszcze, a to na rok czwarty;

3) przywilej, pierwotnie nadany Michałowi Haas i spółce, we Wiedniu, Gumpendorf Nr. 192., na wynalazek mechanicznie ruchomego na towary rozpinadła bez śpilek, z d. 24. Listopada 1847., a następnie odstąpiony Gustawowi Schmidt na ciąg dalszych dwóch lat, t. j. na rok trzeci i czwarty; nakoniec

4) przywilej Adolfa Az. c. k. handlującego perfumami i udyplomowanego aptekarza, we Wiedniu, w mieście pod Nr. 868 i 870, na wynalazek roślinnego środka farbowania włosów (Nerin zwanego), z dnia 13. Maja 1849, na ciąg jednego jeszcze t. j, roku drugiego.

Bruck m. p.

132.

Rozrządzenie ministerstwa handlu, przemysłu i budowli publicznych z dnia 19. Marca 1850.

którem się obwieszcza odstąpienie przywileje.

Ministeryum handlu bierze do swej wiadomości i należytego zanotowania oznajmienie Zosmana Kober i Dewory Reitzes, iż ci w skutek kontraktu, moc mającego od 5. Listopada 1849 aż do 1. Stycznia 1851., w dzierżawę wzięli przywilej, nadany pierwotnie pod dniem 21. Maja 1847 Edwardowi Hollub a później przez cessyę na własność odstąpiony Franciszkowi Rieger na wynalazek zapalników od złego przypadku zabezpieczających, zarazem zarządza toż ministeryum, by wydano duplikat zagubionego dokumentu przywileju tego.

Bruck m. p.

133.

Rozrządzenie ministerstwa handlu, przemysłu i budowli publicznych z dnia 22. Marca 1850,

obwieszczające odstąpienie przywileju.

Ministeryum handlu bierze do swej wiadomości i należytego zanotowania oznajmienie o tem, że Zygmunt Wehle na mocy dokumentu odstąpienia i sprzedaży z dnia

131.

Erlass des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 12. März 1850,

womit mehrere Privilegien verlängert werden.

Das Handelsministerium hat nachfolgende ausschliessende Privilegien zu verlängern befunden:

1. das Privilegium des Carl Dietzler, Mechanikers in Wien (Wieden Nr. 292), vom 6. Februar 1844, auf die Erfindung und Verbesserung einer Universal-Rubricir- und Rastrir-Maschine (Pan Grammepigraph) *für die weitere Dauer eines, d. i. des siebenten Jahres;*

2. das der Maria Hermann, Kaufmanns-Gattin in Wien Nr. 512, auf die Erfindung einer Schnell-Linir-Maschine am 11. Februar 1847 ertheilte Privilegium auf die weitere Dauer eines, d. i. des vierten Jahres;

3. das ursprünglich dem Michael Haas und Comp., in Wien, Gumpendorf Nr. 192, auf die Erfindung einer mechanisch beweglichen Waaren-Spannmaschine ohne Nadeln am 24. November 1847 verliehene und seither an Gustav Schmidt übertragene Privilegium für die weitere Dauer zweier Jahre, d. i. des dritten und vierten Jahres; endlich

4. das dem Adolph Az, k. k. Hof-Parfumeur und diplomirter Apotheker, in Wien, Stadt Nr. 868 und 870, auf die Entdeckung eines vegetabilischen Haar-Färbemittels (Nerin genannt) am 13. Mai 1849 verliehene Privilegium auf die weitere Dauer eines, d. i. des zweiten Jahres.

Bruck *m. p.*

132.

Erlass des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 19. März 1850,

womit die Uebertragung eines Privilegiums kundgemacht wird.

Das Handelsministerium hat die Anzeige des Sossmann Kober und der Devora Reitzes, dass selbe das ursprünglich dem Eduard Hollub am 21. Mai 1847 verliehene und seither durch Cession in das Eigenthum des Franz Rieger übergegangene Privilegium auf die Erfindung von Sicherheitszündern laut Vertrages vom 5. November 1849 bis 1. Jänner 1851 gepachtet haben, zur Wissenschaft und in Vormerkung genommen, und zugleich die Ausfertigung eines Duplicates der diessfälligen in Verlust gerathenen Privilegiums-Urkunde veranlasst.

Bruck *m. p*

133.

Erlass des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 22. März 1850,

womit die Abtretung eines Privilegiums kundgemacht wird.

Das k. k. Handelsministerium hat die Anzeige, dass Sigmund Wehle das ursprünglich dem Eduard Rosmanith am 21. November 1846 auf eine Erfindung und Verbesserung in

18. Lutego 1850. odstąpił Gustawowi Simon, sprawującemu interesa w Schedla fabryce towarów pakfongowych w Leopoldstadzie Nr. 1., przywilej, pierwotnie pod dniem 21. Listopada 1846. nadany Edwardowi Rosmanith na wynalazek i poprawę w produkcyi czcionek metalowych, a w roku 1849. na niego przeniesiony.

Bruck m. p.

134.

Rozrządzenie ministerstwa handlu z dnia 26. Marca 1850,

do c. k. jeneralnej dyrekcyi budowniczej i do c. k. naddyrekcyi budowniczej we Weronie,

obwieszczające uchwalony przez Najjaśniejszego Pana przepis o wymierzaniu należytości dla urzędników sądownictwa rządowego w podróżach służbowych i zewnętrznem używaniu zostających.

Najwyższą uchwałą z dnia 23. Marca r. b. raczył Najjaśniejszy Pan, J. C. Mość, zatwierdzić załączony tu przepis o wymierzaniu należytości dla urzędników budownictwa rządowego, w podróżach służbowych i zewnętrznem używaniu zostających.

Do tego przepisu od dnia 1. Kwietnia r. b. stosować się winno, o czem też podrzędne władze bezzwłocznie zawiadomić należy.

Załączenie do Nru 134.

PRZEPIS

o wymiarze należytości dla urzędników budownictwa rządowego w podróżach i w użyciu zewnętrznem.

§. 1.

Znosi się niejednostajność w wymiarze należytości, które, oprócz stałej płacy, pobierają urzędnicy pojedynczych gałęzi budownictwa, według dotąd istniejących specyalnych norm i urządzeń prowincyonalnych, czy to za podróże w interesie służby przedsiębrane, czy też, będąc używani zewnątrz, tytułem kosztów podróży i strawnego, pauszaliów i innych jakkolwiekbądź nazwanych dochodów — natomiast wstępują na przyszłość następujące postanowienia, mające służyć za jedyne prawidło w tej mierze.

§. 2.

Co się tycze należytości za podróże służbowe i użycie zewnętrzne, wszyscy urzędnicy jednej a tej samej kategoryi, bez różnicy władzy, do której należą (jeneralna dyrekcya budownictwa, dyrekcye budownictwa w krajach koronnych, urzędy budownicze obwodowe), jednostajnie będą traktowani.

§. 3.

Urzędnicy doczasowo tylko ustanowieni, co do należytości w podróżach służbowych, i w razie zewnętrznego użycia takowych, wyjąwszy koszta przesiedlenia, stoją na równi z nrzędnikami stale czyli stanowczo ustanowionymi.

§. 4.

Rozmaitość przedmiotów budowniczych, względem których podróż służbowa jest przedsięwziętą lub urzędnik budowniczy zewnątrz użytym, nie ma żadnego wpływu na

der Erzeugung der Metall-Buchstaben verliehene und im Jahre 1849 an ihn übertragene Privilegium laut Abtretungs- und Verkaufs-Urkunde vom 18. Februar 1850 an Gustav Simon, Geschäftsführer der Schedl'schen Packfongwaaren-Fabrik in der Leopoldstadt Nr. 1, abgetreten habe, zur Wissenschaft und in Vormerkung genommen.

Bruck m. p.

134.

Erlass des Handelsministeriums vom 26. März 1850.

an die k. k. General-Baudirection und die k. k. Ober-Baudirection in Verona,

womit eine Allerhöchst genehmigte Vorschrift über die Bemessung der Gebühren der Staatsbau-Beamten auf Dienstreisen und bei auswärtigen Verwendungen kundgemacht wird.

Seine Majestät haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 23. März l. J. die im Anschlusse mitfolgende Vorschrift über die Bemessung der Gebühren der Staatsbau-Beamten auf Dienstreisen und bei auswärtigen Verwendungen zu genehmigen geruht.

Nach dieser Vorschrift ist sich vom 1. April l. J. zu benehmen, und sind von derselben die unterstehenden Behörden ohne Verzug in die Kenntniss zu setzen.

Bruck m. p.

Beilage zu Nr. 134.

V o r s c h r i f t

über die Bemessung der Gebühren der Staatsbau-Beamten auf Dienstreisen und bei auswärtigen Verwendungen.

§. 1.

Die Verschiedenheit in dem Ausmasse der Gebühren, welche die Beamten der einzelnen Bauzweige nach den bisher bestehenden speciellen Normen und provinziellen Einrichtungen ausser ihrer fixen Besoldung für Dienstreisen und bei auswärtigen Verwendungen an Reise- und Zehrungsgeldern, Pauschalien und anderen wie immer Namen habenden Zuflüssen geniessen, hat aufzuhören, und es haben nachfolgende Bestimmungen in Zukunft als einzige Richtschnur in Wirksamkeit zu treten.

§. 2.

Alle Beamten einer Kategorie sind in Absicht auf die Gebühren für Dienstreisen und auswärtige Verwendungen ohne Unterschied der Behörde, welcher sie angehören (General-Baudirection, Baudirectionen der Kronländer, Kreisbauämter), gleichmässig zu behandeln.

§. 3.

Zeitlich angestellte Beamte sind bezüglich der Genüsse bei Dienstreisen und auswärtigen Verwendungen, Uebersiedlungsreisen ausgenommen, den stabil oder definitiv angestellten Beamten gleichgestellt.

§. 4.

Auf den Bezug dieser Genüsse nimmt die Verschiedenheit der Baugegenstände, rücksichtlich welcher eine Dienstreise unternommen und der Baubeamte auswärtig verwendet

pobory ich należytości; urzędnikom budownictwa w podróży służbowej zostającym, należą się równe zawsze pobory, bez różnicy. czy przedmiot lub cel podróży dotycze budowy w interesie państwa lub kraju, albo też takich rzeczy budowniczych, które w interesie gmin lub korporacyj, publicznych funduszów i zakładów, mają być wykonane.

§. 5.

Wynagrodzenie, jakie urzędnikowi budownictwa za podróże służbowe będzie udzielonem, stanowi

a) dyeta, jako wynagrodzenie wyższych wydatków na koszt i zamieszczenie łożonych, z powodu pobytu zewnątrz zamieszkania urzędnika;

b) dodatek, gdzie pobieranie dyet nie ma miejsca

c) wynagrodzenie kosztów powozowych, nakoniec

d) pobieranie pauszaliów.

§. 6.

W ogólności nie będą mieli urzędnicy budownictwa za zewnętyne służbowe ich używanie, żadnych żądać dyet, lecz tylko dodatku.

§. 7.

Pobieranie dyet należy się wyjątkowo w przypadkach następnych: *a)* w podróżach służbowych za granicą, *b)* w podróżach w kraju tutejszym pod pewnemi ograniczeniami.

§. 8.

Jeżeli urzędnicy budownictwa za granicę będą wysłani, natedy tak podczas ich podróży tam i nazad, jakoteż w ciągu ich użycia w zagranicy, żądać będą mogli odpowiedniej charakterowi dyety wedle wymiaru, ustanowionego w regulaminie dyet z roku 1812.

Podwyższenie dyety w podróżach służbowych za granicą, może mieć miejsce w stosunkach szczególnego uwzględnienia godnych, potrzebuje atoliż ku temu wyraźnego zezwolenia wyższego.

§. 9.

W podróżach służbowych w krajach tutejszych, ma urzędnik budownictwa bez różnicy celu lud przyczyny podróży, prawo żądania dyet tylko podczas rzeczywistego podróżowania z jednego miejsca na drugie, w której jednak urzędnik podróżujący obowiązany jest w miesiącach latowych, odbyć najmniej dziesięć, w zimowych najmniej ośm mil drogi.

§. 10.

Urzędnik budownictwa, także i nad czas, który na podróży przepędza, może żądać dyet, gdy tenże przy inspekcyach lub w podróżach w wykonaniu specyalnego zlecenia w jednem a tem samem miejscu nie nad dni cztery ciągiem przebywa.

Jeżeli pobyt urzędnika, na inspekcyi będącego lub komisyonującego w jednem a tem samem miejscu dłużej trwa niż dni cztery, natedy począwszy od dnia piątego, miejsce ma potrącenie jednej trzeciej od dyety normalnej.

§. 11.

Do pobierania dyet, nie mają jednak urzędnicy budownictwa żadnego prawa, jeżeli im poruczonem zostanie wykonanie budowy, z powodu czego takowi na dłuższy przeciąg czasu niejako stanowczo są eksponowani. W takich przypadkach zamiast dyet, dostają podróżowe i strawne, pod nazwą dodatku z powodu sprawy budowniczej.

wird, keinen Einfluss; dem im Dienste reisenden Baubeamten gebühren dieselben Bezüge, der Gegenstand oder Zweck der Reise mag Reichs- oder Landesbauten, oder aber auch solche Bauangelegenheiten betreffen, welche im Interesse der Gemeinden oder Corporationen, öffentlicher Fonde und Anstalten zu vollführen sind.

§. 5.

Die Vergütung, welche dem Baubeamten für Dienstreisen zu Theil wird, besteht

a) *in der Diäte, als Ersatz für den durch den Aufenthalt ausser dem Wohnorte des Beamten, demselben verursachten Mehraufwand für Kost und Unterstand;*

b) *in einer Zulage, wenn der Bezug der Diäten nicht Platz greift;*

c) *in dem Ersatze der Fuhrkosten, endlich*

d) *in dem Bezuge von Pauschalien.*

§. 6.

Im Allgemeinen haben die Baubeamten für auswärtige Dienstes-Verwendungen keine Diäten, sondern bloss eine Bauzulage anzusprechen.

§. 7.

Der Bezug der Diäten gebührt ausnahmsweise in folgenden Fällen: a) *bei Dienstreisen in das Ausland,* b) *bei Reisen im Inlande unter bestimmten Beschränkungen.*

§. 8.

Wenn Baubeamte in das Ausland entsendet werden, so haben sie während der Hin- und Rückreise sowohl als auch während der Dauer ihrer Verwendung im Auslande die charaktermässige Diäte nach dem im Diäten-Normale vom Jahre 1812 festgesetzten Ausmasse anzusprechen.

Eine Erhöhung der Diäte bei Dienstreisen in das Ausland kann bei besonders rücksichtswürdigen Verhältnissen eintreten, bedarf jedoch ausdrücklich der höheren Bewilligung.

§. 9.

Bei Dienstreisen im Inlande hat der Baubeamte ohne Unterschied des Zweckes oder der Ursache der Reise, Anspruch auf die Diäten für die Zeit der eigentlichen Bewegung von einem Orte zum andern, jedoch ist der reisende Beamte gehalten, in den Sommermonaten wenigstens zehn und in den Wintermonaten wenigstens acht Meilen zurückzulegen.

§. 10.

Auch ausser der Zeit, welche der Baubeamte auf der Reise zubringt, hat er Anspruch auf die Diäten, wenn er bei Inspicirungen oder bei Reisen in Vollziehung eines speciellen Auftrages an einem und demselben Orte, sich nicht länger als vier Tage hindurch ununterbrochen aufhält.

Dauert der Aufenthalt des inspicirenden oder commissionirenden Baubeamten in einem und demselben Orte länger als vier Tage, so tritt vom fünften Tage angefangen der Abzug eines Drittels der normalmässigen Diäte ein.

§. 11.

Auf den Bezug der Diäten haben jedoch die Baubeamten keinen Anspruch, wenn denselben die Ausführung eines Baues übertragen wird, und sie auf längere Zeit gewissermassen stabil exponirt werden. In solchen Fällen erhalten sie anstatt der Diäten, Reise- und Zehrungsgelder unter der Benennung von Bau-Zulagen.

§. 12.

Też dodatki dla wszystkich urzędników tej samej kategoryi, zarówno będą wymierzane bez różnicy pojedynczych gałęzi budownictwa; dla nadinżynierów miesięcznie po 100 złt. r., dla inżynierów po 60 złt. r., a dla asystentów miesięcznie po 25 złr.

§. 13.

Co do poborów tu wyszczególnionych, za prawidło służyć będzie, iż nie ma miejsca pobór podwójny za jeden a ten sam przedmiot budowy, w jednym a tym samym czasie.

§. 14.

Na wynagrodzenie kosztów za powóz i połączonych z niemi wydatków pobocznych. dostają wszyscy urzędnicy budownictwa bez wyjątku stałe summy pieniężne pod nazwą milowe, za co też ustaje przeciwnie prawo żądania należytości pocztowych taryfowych, wedle własności odpowiednej charakterowi urzędnika podróżującego przypadających. Milowe dla urzędników budownictwa klasy dyetowej VI^tej^, ustanawia się na 2 złt. r. 40 kr., dla klasy dyetowej VII^mej^ na 2 złt. r., a dla wszystkich innych na 1 zł. reńsk. od mili.

§. 15.

Tylko urzędnikom budownictwa za granicą podróżującym, jest wyjątkowo dozwolonem na wynagrodzenie kosztów powozu żądać i obliczać należytości pocztowe podług wymiaru odpowiedniego ich randze, jednakże z tem ograniczeniem, iż ci, jeżeli na przepisowej drodze (route) podróży, której się ściśle trzymać należy, znajdują się koleje żelazne, albo kursa okrętów parowych, używać winni tychże środków komunikacyjnych w istniejącej rozciągłości, a oraz, iż na wynagrodzenie kosztów podróży, żądać mogą tylko taryfowych cen podróży podług klasy im przystojącej, a to urzędnicy włącznie klasy dyetowej VII^mej^ podług I^ej^. wszyscy zaś inni podług klasy II^ej^.

§. 16.

Przepis względem używania kolei żelaznych i okrętów parowych, gdzie i o ile to być może, za prawidło służyć i powszechnie zastosowanym będzie we wszystkich podróżach służbowych urzędników budownictwa.

§. 17.

Stale eksponowani urzędnicy, mają nadto prawo żądać wynagrodzenia wydatków. połączonych z przenoszeniem ich efektów, co w miarę taryfowych cen frachtowych na kolei żelaznej istniejących, nastąpić ma, i z uwzględnieniem stanu i liczby dzieci w ten sposób wypadnie, iż bezżenni lub wdowcy bez dzieci 2 cetnary, żonaci bez dzieci 3 cetnary, żonaci z trojgiem dzieci 4 cetnary, nareszcie żonaci z więcej niż trojgiem dzieci 5 cetnarów ciężaru przy podróżach służbowych z sobą wiozić i obliczać mogą. Stan członków familii. musi każdego razu od bezpośredniego przełożonego być potwierdzony.

§. 18.

Na wynagrodzenie za przewiezienie efektów urzędników budownictwa podróżujących, z pomieszkania ich do dworca kolei i z dworca do przeznaczonej stacyi, otrzymają takowi za każdym razem kwotę ryczałtową w kwocie jednego złotego reńskiego.

§. 12.

Diese Bauzulagen werden ohne Unterschied der einzelnen Bauzweige für alle Beamten derselben Kategorie gleich bemessen, für die Ober-Ingenieure mit monatlichen 100 fl., für die Ingenieure mit monatlichen 60 fl. und für die Assistenten mit monatlichen 25 fl.

§. 13.

Rücksichtlich der hier aufgezählten Genüsse hat als Grundsatz zu gelten, dass kein doppelter Bezug für ein und dasselbe Bauobject und für ein und dieselbe Zeit stattfinden darf.

§. 14.

Als Vergütung der Fuhrkosten für die Fuhrgelegenheit und die damit verbundenen Nebenauslagen, erhalten sämmtliche Baubeamte ohne Ausnahme fixe Geldbeträge unter der Benennung „Meilengelder," dagegen hört der Anspruch auf die tarifmässigen Postgebühren nach der charaktermässigen Eigenschaft des reisenden Beamten auf. Die Meilengelder werden für die Baubeamten der VI. Diätenclasse mit 2 fl. 30 kr., für jene der VII. Diätenclasse mit 2 fl. und für alle übrigen mit 1 fl. 20 kr. pr. Meile festgesetzt.

§. 15.

Bloss den im Auslande reisenden Baubeamten ist ausnahmsweise gestattet, als Fuhrkostenvergütung die Postgebühren nach dem ihrem Range entsprechenden Ausmasse anzusprechen und zu verrechnen, jedoch mit der Beschränkung, dass, wenn auf der vorgezeichneten Reiseroute, welche jederzeit genau einzuhalten ist, Eisenbahnen oder Dampfschiffcourse sind, sie sich dieser Communicationsmittel in der Ausdehnung, in der sie bestehen, zu bedienen, an Reisekostenvergütung aber bloss die tarifmässigen Fahrpreise nach der ihnen zustehenden Classe, und zwar die Beamten einschliessig der VII. Diätenclasse nach der 1., alle übrigen aber nach der 2. Classe anzusprechen haben.

§. 16.

Die Vorschrift wegen Benützung der Eisenbahnen und Dampfschiffe hat, wo und in soweit sie geschehen kann, bei allen Dienstreisen der Baubeamten als Regel zu gelten, und allgemeine Anwendung zu finden.

§. 17.

Die bleibend exponirten Beamten haben ausserdem Anspruch auf den Ersatz, der mit der Fortschaffung ihrer Effecten verbundenen Auslagen, welcher nach den bestehenden, tarifmässigen Frachtpreisen auf der Eisenbahn geleistet, und mit Berücksichtigung des Standes und der Anzahl Kinder, in der Art bemessen wird, das ledige oder Witwer ohne Kinder 2 Centner, Verheirathete ohne Kinder 3 Centner, Verheirathete mit 3 Kinder 4 Centner, endlich Verheirathete mit mehr als 3 Kinder 5 Centner Güterlast bei Dienstreisen mitzunehmen und zu verrechnen berechtiget sind. Der Stand der Familienglieder muss jedesmal von dem unmittelbaren Vorgesetzten bestätiget werden.

§. 18.

Als Entschädigung für die Fortschaffung der Effecten der reisenden Baubeamten aus ihrer Wohnung in den Bahnhof, und aus dem Bahnhofe in die zugewiesene Station, erhalten dieselben ein Pauschale in dem Betrage von je 1 fl.

§. 19.

Jeżeli jednocześnie będzie dwóch lub więcej urzędników budownictwa eksponowanych, którzy spólnie podróż odbywają, należy się każdemu z nich tak milowe jak wynagrodzenie, w poprzedzających paragrafach im przyznane.

§. 20.

Za zawiadowstwo nad przedmiotami budowniczemi, zostającemi pod dozorem inżynierów powiatowych, a w własnym ich powiecie budowniczym, po za siedliskiem urzędowem znajdującemi się, nie mogą inżynierowie ci żądać ani dodatku, ani też milowego, lecz otrzymują za to roczne pauszale, które podług długości znajdujących się w ich powiecie rzek i gościńców wymierzonem będzie, a to co do rzek, jeżeli są do żeglugi zdatnemi, w kwocie po 20 złt. r., a jeżeli tylko na spław usposobionemi, w kwocie po 15 złt. r.; co się zaś tycze dróg publicznych w kwocie po 35 złt. r. od mili. Za zawiadowstwo na Dunaju, ustanawia się roczna kwota ryczałtowa po 40 złr. na milę.

Ten ryczałt milowy, nie należy się wyłącznie inżynierowi powiatowemu, lubo na ręce tegoż jest płatnym i jemu bywa miesięcznie wypłacanym, lecz także i dodany mu urzędnik pomocniczy równy ma z nim udział, a tom w tym stosunku, o ile ostatniemu samodzielny dozór został poruczony, albo czynność takowa zewnętrzna za zleceniem lub w przeszkodzeniu inżyniera powiatowego przez niego została wykonaną.

§. 21.

Co się tycze podróży służbowych, które przedsięwzięte bywają na prożbę i w interesie gminy, korporacyj, funduszów i zakładów publicznych w dotyczącym powiecie budowniczym, a w którym to razie interesenci opłacać winni koszta podróży i żywności, należy się urzędnikom budowniczym wykonującym, wynagrodzenie podróżowego i strawnego, w ten sam sposób, i podług tej samej miary, jak to dla podróż komisyjnych lub innych służbowych, a w razie użycia zewnętrznego, w miarę trwania i natury czynności służbowej, oznaczonem zostało powyższemi postanowieniami dla spraw budowniczych obwodowych i krajowych.

§. 22.

W przypadkach, gdy urzędnik budowniczy od jednej władzy do drugiej stale zostanie przeniesionym, a to ze zmianą zamieszkania jego, zachowane będą i nadal powszechne co do przesiedlenia przepisy.

§. 23.

Postanowienia niniejszego przepisu z d. 1. Kwietnia wejść mają w wykonanie.

135.

Rozrządzenie ministerstwa handlu z dnia 28. Marca 1850,

którem się obwieszcza jednoroczne przedłużenie niektórych przywilejów na poprawę we fabrykacyi hufnalów, na poprawę w elektrycznych telegrafach i na poprawę w lokomotywach.

Ministeryum handlu postanowiło zadosyć uczynić prożbie Ebenezera May Dorn, Alfreda Brets i Jerzego Little, tudzież Tomasza Russel-Cramton o udzielenie

§. 19.

Werden zwei oder mehrere Baubeamte gleichzeitig exponirt, und reisen gemeinschaftlich, so gebührt jedem derselben das Meilengeld und die in den vorhergehenden Paragraphen zugestandene Vergütung.

§. 20.

Die Bezirks-Ingenieure haben für die Besorgung der Conservation der in ihrem Baubezirke befindlichen, ihrer Beaufsichtigung unterstehenden Bauobjecte ausserhalb ihres Amtssitzes weder eine Bauzulage, noch Meilengelder anzusprechen, sondern sie beziehen dafür ein jährliches Pauschale, welches nach der Länge der in ihrem Bezirke befindlichen Flüsse und Strassen, und zwar bezüglich der Flüsse, wenn sie schiffbar sind, mit 20 fl. und wenn sie nur flossbar sind, mit 15 fl., rücksichtlich der Strassen hingegen mit 35 fl. pr. Meile, bemessen wird. Hinsichtlich der zu besorgenden Conservationen an der Donau wird das jährliche Pauschale mit 40 fl. pr. Meile festgesetzt.

Dieses Meilen-Pauschale gebührt ohngeachtet es zu Handen des Bezirks-Ingenieurs flüssig gemacht, und monatlich an ihn ausbezahlt wird, doch nicht ausschliessend dem Bezirks-Ingenieur, sondern es hat auch der ihm beigegebene Hilfsbeamte gleichmässig, und zwar in dem Verhältnisse daran Theil zu nehmen, als demselben die Ueberwachung selbständig übertragen, oder das auswärtige Geschäft im Auftrage oder in Verhinderung des Bezirks-Ingenieurs durch ihn besorgt wird.

§. 21.

Rücksichtlich solcher Dienstreisen, welche über Ersuchen und im Interesse von Gemeinden, Corporationen, Fonden und öffentlichen Anstalten in dem betreffenden Baubezirke vorgenommen werden, und wofür die Interessenten die Reise- und Zehrungskosten zu bestreiten haben, gebührt den vollziehenden Baubeamten die Vergütung der Reise- und Zehrungskosten in gleicher Art und nach demselben Masstabe, wie solche für Commissions- oder andere Dienstreisen und auswärtige Verwendungen nach Massgabe der Dauer und Natur des Dienstgeschäftes durch obige Bestimmungen für Kreis- und Landesbau-Angelegenheiten festgesetzt sind.

§. 22.

In jenen Fällen, wo ein Baubeamter von einer Behörde zu einer anderen bleibend, und mit Veränderung seines Wohnortes übersetzt wird, ist sich fortan nach den allgemeinen Uebersiedlungs-Vorschriften zu benehmen.

§. 23.

Die Bestimmungen dieser Vorschrift haben vom 1. April 1850 in Wirksamkeit zu treten.

135.

Verordnung des Handelsministeriums vom 28. März 1850,

wodurch die einjährige Verlängerung mehrerer Privilegien auf Verbesserung in der Fabrikation von Hufnägeln an elektrischen Telegraphen und auf Verbesserung an Locomotiven kundgemacht wird.

Das Handelsministerium hat dem Gesuche des Ebeneser May Dorn, Alfred Brett, und George Little, und des Thomas Russel-Cramton um Ertheilung einer einjährigen

jednorocznego przedłożenia terminu wykonywania przywilejów, nadanych pierwotnie na lat pięć, a to pierwszemu pod dniem 24. Listopada 1845, na poprawę we fabrykacyi hufnalów; drugiemu pod dniem 14. Stycznia 1848, na poprawę w elektrycznych telegrafach; a trzeciemu pod dniem 31. Grudnia 1846. na poprawę w lokomotywach.

Bruck m. p.

136.

Rozrządzenie ministerstwa finansów z dnia 3. Kwietnia 1850,

do władz krajowych we wszystkich krajach koronnych z wyjątkiem królestwa Lombardzko-Weneckiego,

obwieszczające jak się postępować ma z wylosowanemi pod dniem 2. Kwietnia 1850. w Seryi 456. czesko-stanowemi obligacyami eraryalnemi 4%, tudzież z obligacyami eraryalnemi niższo-austryackich stanów 3½ i 4%, jakoteż z wylosowanemi niemieckiemi biletami pieniężnemi 6-krajcarowemi lit. F.

Odnośnie do okólnika niższo-austryackiego rządu z d. 29. Października 1829 *), podaje się do wiadomości, iż obligacye dawniejszego długu Stanu, na dniu 2. Kwietnia t. r., w rzędzie 457. wylosowane, a to czesko-stanowa obligacya eraryalna 4procentowa Nro 164,876, z jedną trzydziestą drugą summy kapitału, tudzież eraryalne obligacye niższo-austryackich Stanów z roku 1782. 3½ procentowe od Nru 30,001 aż włącznie do N. 30.438, i obligacye z recesu z dnia 30. Kwietnia 1767 4-procentowe od Nru 3 aż włącznie do Nru 1179 z całemi kapitałów ilościami, stosownie do postanowień Najwyższego patentu z dnia 21. Marca 1818 **) za nowe, w pierwotnej stopie mon. konwenc. prowizye przynoszące zapisy długu Stanu będą wymieniane.

Na dniu 2-m b. m. przedsięwzięto także i wylosowanie niemieckich biletów monetowych, przyczem Seryę lit. F. onychże wyciągniono.

Przetoż może być każdy głoską F. oznaczony bilet niemiecki 6-krajcarowy, w ciągu dwóch miesięcy, począwszy od dnia 2. Maja 1850. wymieniony na sześć krajcarów srebrną monetą zdawkową w przeznaczonej właśnie ku temu kasie wymieniawczej we Wiedniu lub w głównych kasach krajowych i w kameralnych urzędach płatniczych w krajach koronnych, wyjąwszy niższą Austryę, — zresztą zaś, nawet po upływie przeznaczonego do wymiany terminu i nadal jeszcze w publicznych kasach bez wszelkiej przeszkody za gotowiznę użyty.

Krauss m. p.

---

*) W niższo-austr. zbiorze ustaw prowincyonalnych tom XI. str. 807.

**) W zbiorze politycznych ustaw i rozporządzeń, tom 46, stronica 17.

Verlängerung der Ausübungsfrist für das dem ersten unterm 24. November 1845 auf Verbesserungen in der Fabrikation von Hufnägeln, dem zweiten unterm 14. Jänner 1848 auf Verbesserungen an elektrischen Telegraphen, und dem dritten am 31. December 1848 auf Verbesserungen an Locomotiven verliehene fünfjährige Privilegium zu willfahren befunden.

Bruck *m. p.*

136.

Erlass des Finanzministeriums vom 3. April 1850,

an die Landesbehörden aller Kronländer, ausser dem lombardisch-venetianischen Königreiche,

womit die Behandlung der am 2. April 1850 in der Serie 457 verlosten böhmisch-ständischen Aerarial-Obligationen zu 4%, dann niederösterreichisch-ständischen Aerarial-Obligationen zu 3½ und 4%, so wie auch der an demselben Tage in die Verlosung gefallenen deutschen Münzscheine zu 6 kr. lit. F kundgemacht wird.

Mit Beziehung auf die Circular-Verordnung der niederösterreichischen Regierung vom 23. October 1829) wird bekannt gemacht, dass die am 2. April d. J. in der Serie 457 verlosten Obligationen der älteren Staatsschuld, und zwar die böhmisch-ständische Aerarial-Obligation zu 4%, Nr. 164.856 mit einem Zweiunddreissigstel der Capitalssumme, dann die niederösterreichisch-ständischen Aerarial-Obligationen vom Jahre 1782 zu 3½% von Nr. 30.001 bis* inclusive *30.438, und die Obligationen vom Rezesse vom 30. April 1767 zu 4% von Nr. 3 bis* inclusive *1179 mit ihren ganzen Capitalsbeträgen nach den Bestimmungen des Allerhöchsten Patentes vom 21. März 1818**) gegen neue zu dem ursprünglichen Zinsfusse in Conv. Münze verzinsliche Staatsschuldverschreibungen umgewechselt werden.*

Ferner ist auch am 2. d. M. eine Verlosung der deutschen Münzscheine vorgenommen und hierbei die Serie lit. F *von jenen zu 6 kr. gezogen worden.*

Hiernach kann jeder mit dem Buchstaben F *bezeichnete Münzschein zu 6 kr. innerhalb zweier Monate, vom 2. Mai 1850 an gerechnet, gegen sechs Kreuzer in Silberscheidemünze bei der eigens hiezu bestellten Verwechslungscasse in Wien, oder bei den Landeshauptcassen und Cameral-Zahlämtern in den Kronländern ausser Niederösterreich umgewechselt, übrigens aber nach Ablauf der zur Einlösung bestimmten Frist noch fortan zu Barzahlungen an öffentliche Cassen ohne Anstand verwendet werden.*

Krauss *m. p.*

**) In der niederösterreichischen Provinzial-Gesetzsammlung, XI. Band, Seite 807.*
***) In der Sammlung politischer Gesetze und Verordnungen, 46. Band, Seite 36.*

Dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część XL.

131.